

Balada o pozdním zásahu dobrovolného požárního sboru v Kostelní Řečici

Ivo Jahelka

1. Požární zbrojnice obrostlá rybízem,
a já vám zazpívám hned první sloku,
jakkak že to bylo tenkrát s tím striptýzem
v Kostelní Řečici koncem roku:
zdejší sbor hasičů pořádal oslavy,
konkrétně výroční členskou schůzi,
a Franta Pazourek, ten si vzal do hlavy,
na schůzi že nesmí mlčet múzy.

R: Tradá, jen tři kačky u stříkačky, tradá, zaplaťte do helmy,
tradá, jen tři kačky u stříkačky, tradá, užijete velmi,
jaké pěkné nožky, ohořelé došky.

2. Promyslel Pazourek to ve vší tajnosti,
zajistil exportní kulturní vložku
a s tím svým nápadem šel až do krajnosti:
přemluvil k striptýzu dojičku Božku,
Božena nebyla už žádná mladice,
asi tak třičtvrtě metráku netto,
pódium ozdobí stočený hadice,
Božka se zavlní, no, a bude to.

R:

3. Onoho večera nálada slavnostní,
v požární zbrojnici vře to jak v úle,
u vchodu pro sichr kontrola mravnostní,
pokoj všem hasičům dobré vůle,
zakrátko skončily úvodní projevy,
zraky se upnuly na praktikábl,
ve světle majáčku Božka se objeví,
harmonikář Pepíček do kláves hrábl.

R:

4. Přesuňme se nyní na jednu samotu
asi pět kiláků směrem na západ,
v komíně bylo tam už málo šamotu,
když děda zatopit dostal nápad,
jiskérka k jiskérce, a už to plápolá,
hospodář nakopnul mopeď z kopce,
tady se pomoci málokdo dovolá,
rychle pro hasiče z blízké obce.

R:

5. Chtěl křičet o pomoc, že hoří stodola,
když, zmožen po jízdě, dovnitř se belhal,
v tu chvíli Božka se předvedla odzdola,
chlapík se vytřeštil, hlas mu selhal,
v tu chvíli zapomněl na zhoubné plameny,
pohledem zkracoval k pódiu metry,
Božčiny oblasti tam mezi rameny,
ty měly světové parametry.

R:

6. Tím pádem nedošlo k včasnému zásahu,
stodola shořela, to je dnes k zlosti,
příslušné komisi nedalo námahu
vypátrat příčinné souvislosti,

okolo zbrojnice růžová zahrada,
v hasebních zásazích není už zmatek,
za Božku se dosud nenašla náhrada,
zaměstnal ji totiž státní statek.